

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.T., bytem..., zastoupeného Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem se sídlem Paroubkova 228, Domažlice**, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary**, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost rozhodnout ve věci žádosti žalobce o informace vedené žalovaným pod sp. zn. 513/LP/18, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobou doručenou soudu dne 29. 9. 2018 se žalobce domáhal vydání tohoto rozsudku: *Žalovaný je povinen rozhodnout ve věci žádosti o informace žalobce vedené žalovaným pod sp. zn. 513/LP/18 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.*

Pravidla pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím jsou upraveny zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“).

Dne 7. 3. 2018 podal žalobce Krajskému úřadu Karlovarského kraje žádost o tyto informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím:

1) Žádám o výpis všech probíhajících řízení včetně čísel jednacích, vedených u správního orgánu Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, u kterých k datu doručení žádosti není splněna lhůta pro vydání rozhodnutí;

2) U jednotlivých případů uveďte, kdy uběhla zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí;

3) Žádám o výpis všech řízení včetně čísel jednacích, vedených u správního orgánu Krajského úřadu Karlovarského kraje, u kterých bylo opakovaně rozhodováno správním orgánem II. stupně, s označením orgánu, kterému byla věc vrácena k novému projednání;

4) Žádám o výpis všech řízení včetně čísel jednacích, vedených u správního orgánu Krajského úřadu Karlovarského kraje, u kterých bylo rozhodnutí vráceno orgánu I. stupně, ačkoliv odpovědnost za přestupek již zanikla.

Krajský úřad Karlovarského kraje pod sp. zn. 513/LP/18 podle § 17 odst. 3 InfZ oznámil žalobci, že mu za vyhledání jím požadovaných informací účtuje úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve výši 78.900,- Kč. Toto oznámení je datováno dne 16. 3. 2018 a bylo vypraveno dne 19. 3. 2018 a žalobci bylo doručeno dne 3. 4. 2018.

Proti výši nákladů za poskytnutí informace podal žalobce dne 9. 4. 2018 u Krajského úřadu Karlovarského kraje stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

Dne 11. 4. 2018 Krajský úřad Karlovarského kraje odeslal žalobcovu stížnost proti výši nákladů za poskytnutí informace Ministerstvu vnitra.

Usnesením ze dne 16. 4. 2018, č.j. MV-42788-2/ODK-2018, Ministerstvo vnitra podle § 12 správního řádu postoupilo žalobcovu stížnost proti výši nákladů za poskytnutí informace Ministerstvu dopravy jako správnímu orgánu věcně příslušnému k vyřízení věci.

Ministerstvo dopravy žalobcovu stížnost proti výši nákladů za poskytnutí informace obdrželo dne 17. 4. 2018 a zaevidovalo pod č.j. 139/2018-072-Z106.

II. Žaloba

V žalobě se uvádí, že lhůta pro vyřízení opravného prostředku (stížnosti) proti výši úhrady, podaného ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, uplynula žalovanému nejpozději dne 8. 5. 2018. Do dnešního dne (= do 29. 9. 2018) nebyla stížnost nadřízeným orgánem vyřízena. Nebyly dodrženy zákonné lhůty uložené ustanovením § 16a odst. 5 a 8 InfZ. Nadřízený orgán nerozhodl o stížnosti žalobce proti výši úhrady ve lhůtě 15 dnů, jak mu ukládá ustanovení § 16a odst. 8 InfZ, a zároveň marně uplynula lhůta pro předání věci podle § 16a odst. 5 InfZ. Žalovaný nerozhodl žádným způsobem o žádosti žalobce o poskytnutí informací. Žalovaný, resp. jeho nadřízený orgán nerozhodl v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím ani o stížnosti žalobce podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ je třeba považovat za bezvýsledné vyčerpání opravných prostředků na ochranu proti nečinnosti v případě, kdy povinný subjekt vyzval žadatele o informaci k úhradě nákladů na poskytnutí informace a nadřízený orgán nerozhodl o podané stížnosti proti výši hrady v zákonem stanovené lhůtě. V takovém případě žadatel o informaci může přímo podat žalobu na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu podle § 79 a násl. s. ř. s. Žalobce odkazuje na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2013, č.j. 8 Ans

10/2012-46. Žalobce je proto oprávněn domáhat se vyřízení žádosti o informace přímo po žalovaném žalobou podle § 79 s. ř. s.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Ve vyjádření k žalobě datovaném dne 16. 11. 2018 Krajský úřad Karlovarského kraje uvedl, že konstatování žalobce, že „lhůta pro vyřízení opravného prostředku ... uplynula žalovanému ...“, je nesprávné, neboť žalovaný není sám sobě nadřízeným orgánem a tudíž nemůže stížnost jako nadřízený orgán vyřídit. To, že nadřízený orgán (Ministerstvo dopravy) nerozhodl v zákonné lhůtě podle § 16a odst. 8 InfZ, je sice pravda, ale za tuto skutečnost nenese vinu žalovaný, který nemá jakoukoliv možnost ovlivnit dobu rozhodování nadřízeného orgánu.

Sedmidenní lhůtu stanovenou v § 16a odst. 5 InfZ žalovaný neporušil, neboť žalobcovu stížnost byla nadřízenému orgánu předána ještě před uplynutím této lhůty. Žalovaný předal žalobcovu stížnost Ministerstvu vnitra, které je jeho nadřízeným orgánem v rámci zákona o svobodném přístupu k informacím. V dané záležitosti Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žalobcem požadované informace se týkají výkonu přenesené působnosti v oblasti dopravy a že tedy i stížnost proti oznámení o výši úhrady je záležitostí v přenesené působnosti a jako takovou ji obratem postoupilo Ministerstvu dopravy.

Není pravda, že by žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce. Žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, který mu umožňuje, aby v případě, že se bude jednat o mimořádné vyhledání požadovaných informací, vyžádal od žadatele úhradu za toto vyhledávání informací. Nečinnost žalovaného by nastala v případě, že by vůbec nereagoval, nerozhodl např. o odmítnutí žádosti, nepostoupil stížnost žadatele apod. Pokud by zákonodárce zamýšlel v rámci poskytování informací nastavit stav, kdy povinný subjekt musí rozhodnout v zákonné lhůtě 15 dní i při mimořádném rozsahu vyhledání informací, neumožnil by ustanovením § 17 InfZ požadovat úhradu a po marném uplynutí lhůty 60 dnů k zaplacení teprve žádost odložit.

Judikatura, na kterou žalobce odkazuje, skutečně uvádí, že stížnost lze považovat za bezvýsledné vyčerpání opravných prostředků, avšak v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, č.j. 9 As 335/2018-83, se v bodě 24 uvádí, že „*Nebyla-li stížnost ke dni podání žaloby v rozporu s § 16 odst. 8 informačního zákona vyřízena, nemohla to být stěžovatelka, kdo byl nečinný, nýbrž ministerstvo.*“ Je tedy zřejmé, že zde došel Nejvyšší správní soud k závěru, že za nečinnost nemůže povinný subjekt, když postupoval řádně a v termínu předal věc nadřízenému orgánu.

Žalovaný tedy nebyl nečinný, dokonce veškeré zákonem uložené úkony činil před uplynutím zákonných lhůt, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V doplnění svého vyjádření datovaném dne 21. 11. 2018 Krajský úřad Karlovarského kraje uvedl, že dne 19. 11. 2018 obdržel rozhodnutí ze dne 14. 11. 2018, č.j. 139/2018-072-Z106/2, jímž Ministerstvo dopravy stížnosti žadatele evidované pod č.j. 139/2018-072-Z106 nevyhovělo a postup Krajského úřadu Karlovarského kraje při vyřizování žádosti žadatele o poskytnutí informací podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdilo. S ohledem na to žalobce po

uhrazení stanovené částky obdrží požadované informace. Žalovaný opětovně navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Ochrana proti nečinnosti správního orgánu je upravena zejména v dílu 2 hlavy II části třetí s. ř. s. (= § 79 až 81).

Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Žaloba není důvodná.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Podle § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Podle § 17 odst. 3 věty první a druhé InfZ v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Krajský úřad Karlovarského kraje dvanáctý den po obdržení žádosti o informace podle § 17 odst. 3 InfZ žalobci písemně oznámil, že za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací bude požadovat úhradu za poskytnutí informací ve výši 78.900,- Kč. Z oznámení Krajského úřadu Karlovarského kraje sp. zn. 513/LP/18, datovaného dne 16. 3. 2018 a vypraveného dne 19. 3. 2018, je zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

Proti výši úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ podal žalobce stížnost. Krajský úřad Karlovarského kraje druhý den po dni, kdy mu stížnost došla, předložil žalobcovu stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu. Rozhodnutím ze dne 14. 11. 2018, č.j. 139/2018-072-Z106/2, Ministerstvo dopravy stížnosti žalobce evidované pod č.j. 139/2018-072-Z106 nevyhovělo a postup Krajského úřadu Karlovarského kraje při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdilo.

Uvedenému rozhodnutí nadřízeného orgánu rozumí zdejší soud tak, že na základě přezkoumání postupu povinného subjektu bylo rozhodnuto tak, že výše úhrady oznámená povinným subjektem pod sp. zn. 513/LP/18 se potvrzuje [§ 16a odst. 7 písm. a) InfZ].

Podle § 17 odst. 5 InfZ poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.

K tomu soud uvádí, že oznámení o výši úhrady bylo žalobci doručeno dne 3. 4. 2018. V něm byl žalobce poučen o tom, že informace mu budou zaslány po zaplacení úhrady s tím, že jestliže požadovanou částku ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení tohoto oznámení nezaplatí, bude jeho žádost o informace v souladu s § 17 odst. 5 InfZ odložena. Žalobce proti sdělené výši úhrady podal stížnost. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta k jejímu zaplacení neběžela. Zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje pravidlo, že po vyřízení stížnosti počíná lhůta běžet znovu (srov. např. § 111 odst. 1 o. s. ř.). Lze tak dojít k tomu, že po dobu vyřizování stížnosti se lhůta k zaplacení úhrady toliko staví. Po právní moci rozhodnutí o stížnosti tudíž neběží celá lhůta znovu, nýbrž doběhne pouze ta její část, která neuplynula před podáním stížnosti.

Od oznámení požadované výše úhrady do podání stížnosti proti její výši uplynulo pět dní (4. 4. až 8. 4. 2018). Po nabytí právní moci rozhodnutí o stížnosti má tedy žalobce k dispozici 55 dnů k zaplacení požadované úhrady. Poskytnutí informací je podmíněno zaplacením požadované úhrady. I žalovaný správní orgán v doplnění svého vyjádření datovaného dne 21. 11. 2018 přislíbil, že žalobce po uhrazení stanovené částky obdrží požadované informace. Žalobci tudíž plyne lhůta k zaplacení požadované úhrady. Dokud žalobce nezaplatí požadovanou úhradu, povinný subjekt mu nemůže informace poskytnout. Teprve pokud žalobce do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady, resp. do 55 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o stížnosti úhradu nezaplatí, je povinný subjekt oprávněn a současně povinen žádost o informace odložit.

Soud zjistil, že dosud žalobce požadovanou úhradu nezaplatil ani neuplynula lhůta k jejímu zaplacení. Ke dni rozhodnutí soudu tak žalovaný správní orgán není ve věci žádosti žalobce o informace vedené žalovaným pod sp. zn. 513/LP/18 nečinný.

V. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož na základě výše uvedené argumentace nebyla žaloba shledána důvodnou, soud ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu těchto nákladů nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 12. prosince 2018

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.